

DEBRECENI ÍTÉLŐTÁBLA

Bhar.II.160/2017/6.sz.

A Debreceni Ítéltábla, mint harmadfokú bíróság Debrecenben, a 2017. május 31. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

ítéletet:

A csalás büntette és más bűncselekmények miatt és társai ellen indított büntetőügyben a Debreceni Törvényszék 2017. január 5. napján kihirdetett 1.Bf.188/2016/10. számú ítéletét a fellebbezéssel érintett III. r. vádlott vonatkozásában megváltoztatja a következők szerint.

A magánfelek számára megítélt polgári jogi igényekkel összefüggésben III. r. vádlott vonatkozásában a 60.000 (hatvanezer) forint illeték egyetemleges megfizetésére vonatkozó rendelkezést mellőzi. III. r. vádlott 4.500 (négyezer-ötszáz) forint illetéket köteles az államnak megfizetni.

Egyebekben a másodfokú ítéletet a fellebbezéssel érintett III. r. vádlott vonatkozásában helybenhagyja.

Indokolás

A Debreceni Járásbíróság a 2016. január 7. napján kihirdetett 64.B.218/2015/88. számú ítéletével bűnösnek mondta ki I. r., II. r. és III. r. vádlottakat 3 rendbeli társtettesként elkövetett csalás büntetésében [Btk. 373. § (1) bekezdés, (2) bekezdés b) pont bc) alpont, (3) bekezdés b) pont] és 1 rendbeli társtettesként, folytatólagosan elkövetett csalás büntetésében [Btk. 373. § (1) bekezdés, (2) bekezdés b) pont bc) alpont, (3) bekezdés b) pont].

Ezért I. r. vádlottat halmazati büntetésül 1 év 10 hónap szabadságvesztésre, II. r. vádlottat halmazati büntetésül 2 év 10 hónap szabadságvesztésre és 3 év közügyektől eltiltásra, III. r. vádlottat halmazati büntetésül 2 év 4 hónap szabadságvesztésre és 3 év közügyektől eltiltásra ítélte. A szabadságvesztést mindhárom vádlott vonatkozásában börtönben rendelte végrehajtani. I. r. vádlott vonatkozásában a kiszabott szabadságvesztés büntetés végrehajtását 4 év próbaidőre felfüggesztette. Rendelkezett a vádlottak feltételes szabadságra bocsáthatóságáról. III. r. vádlott vonatkozásában az előzetes fogvatartásban töltött időt a kiszabott szabadságvesztésbe beszámítani rendelte. II. r. vádlott esetében elrendelte a Miskolci Városi Bíróság 35.B.4423/2009/47. számú ítéletével - mely a Miskolci Törvényszék 2.Bf.1054/2010/33. számú végzésével emelkedett jogerőre - kiszabott 8 hónap börtönbüntetés, és a Makói Városi Bíróság 3.Bk.511/2010/2. számú végzésével kiszabott 6

hónap fogházbüntetés utólagos végrehajtását. Kötelezte a vádlottakat, hogy egyetemlegesen fizessék meg a magánfelek által előterjesztett polgári jogi igényt, valamint mind a négy polgári jogi igény után fejenként 5.000 forint eljárási illetéket.

Rendelkezett a lefoglalt bűnjelekről, és kötelezte a vádlottakat az eljárás során felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

Az elsőfokú ítélet ellen a távollévő II. r. vádlott védője, valamint III. r. vádlott enyhítés érdekében, III. r. vádlott védője elsősorban felmentés, másodsorban enyhítés érdekében jelentett be fellebbezést.

I. r. vádlott és védője az ítéletet tudomásul vették, csakúgy, mint az ügyész mindhárom vádlott vonatkozásában.

A magánfelek részéről a polgári jogi igényt érdemben elbíráló rendelkezések ellen jogorvoslat bejelentésre nem került.

A Debreceni Törvényszék 2017. január 5. napján kihirdetett 1.Bf.188/2016/10. számú ítéletével a járásbíróság ítéletét megváltoztatta a következők szerint. A II. r. vádlott terhére rótt bűncselekményeket 4 rendbeli társtettesként elkövetett csalás bűntettének minősítette, melyből 1 rendbeli folytatólagos [Btk. 373. § (1) bekezdés, (2) bekezdés bc) pont, (3) bekezdés b) pont]. A III. r. vádlott terhére rótt bűncselekményeket 3 rendbeli társtettesként elkövetett csalás bűntettének minősítette. III. r. vádlottat 1 rendbeli társtettesként, folytatólagosan elkövetett csalás bűntettének a vádja alól felmentette. III. r. vádlott halmazati büntetését 1 év 6 hónap szabadságvesztésre és 2 év közügyektől eltiltásra enyhítette. Mellőzte III. r. vádlott vonatkozásában magánfél részére kártérítés és ahhoz kapcsolódó illeték megfizetésére kötelező rendelkezéseket. Kimondta, hogy a magánfelek számára megítélt kártérítésekkel összefüggésben az I. r., II. r. és III. r. vádlottak kötelesek az államnak 60.000 forint eljárási illetéket egyetemlegesen megfizetni, melyből I. r. vádlott 6.000 forint, III. r. vádlott 4.500 forint erejéig felel. Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

III. r. vádlott a részére kézbesítéssel közölt másodfokú ítélet ellen fellebbezést jelentett be további bűncselekmények vádja alóli felmentése, másodlagosan a kiszabott büntetés enyhítése végett. Az ügyész és III. r. vádlott védője az ítéletet tudomásul vették.

A Debreceni Járásbíróság ítélete I. r. vádlottal szemben első fokon, II. r. vádlott vonatkozásában a Debreceni Törvényszék ítéletében írt változtatásokkal másodfokon jogerőre emelkedett.

A Debreceni Fellebbviteli Főügyészség Bf.86/2017/1-II. számú átiratában a másodfokú ítélet illetékfizetésre vonatkozó rendelkezéseinek megváltoztatását, egyebekben annak helybenhagyását indítványozta.

A Debreceni Ítéltábla a másodfellebbezést a Be. 393.§-ának (2) bekezdése alapján nyilvános ülésen bírálta el, melyen a vádlott nem vett részt.

A nyilvános ülésen a védő - a vádlott által előterjesztett fellebbezésre tekintettel - elsősorban a vádlott valamennyi vádpontban írt cselekmény miatt emelt vád alóli felmentését, másodsorban az első-, illetve másodfokú bíróság által kiszabott büntetés enyhítését indítványozta.

Az ügyész az átiratában foglaltakat fenntartotta.

Az ítéltábla elsődlegesen megállapította, hogy a Be. 386.§ (1) bekezdése értelmében harmadfokú eljárásnak helye van akkor, ha a másodfokú bíróság ügydöntő határozatának eltérő rendelkezése a büntető anyagi jog szabályát sérti. A Be. 386.§ (1) bekezdés c) pontja alapján a másodfokú bírósági ítélet ellen fellebbezésnek van helye a harmadfokú bírósághoz, ha a másodfokú bíróság a büntetőjog szabályainak megsértésével az első fokon elítélt vádlottat felmentette, vagy vele szemben a

büntetőeljárást megszüntette. Figyelemmel e feltétel bekövetkezésére, a bűnösség kérdésében történő eltérő döntésre, a vádlotti fellebbezés joghatályosnak tekinthető, és megnyitotta a harmadfokú bírósági eljárást.

Mivel a másodfokú határozat III. r. vádlott részére történő kézbesítését igazoló vétív az iratok között nem található, az ügyész megjegyzésének megfelelően kétséges volt, hogy III. r. vádlott fellebbezését az arra biztosított törvényi határidőn belül adta-e be. Az ítéletábrla a fellebbezést a vádlott javára méltányosan elbírálvá úgy tekintette, hogy a vádlott fellebbezése joghatályos, annak postára adása határidőben történt.

A harmadfokú bíróság a Be. 387.§ (1) bekezdésének megfelelően felülbírálta a fellebbezéssel megtámadott másodfokú ítéletet, és az azt megelőző első- és másodfokú bírósági eljárást. A revízió elvének szem előtt tartásával ellenőrizte, hogy az első- és másodfokú bíróság megtartotta-e az eljárási szabályokat, és vizsgálta a másodfokú ítélet megalapozottságát is. Nem észlelt az első- és másodfokú bírósági eljárásban a Be. 373.§ (1) bekezdésének II. pontjában felsorolt un. abszolút eljárási szabálysértést, amely a bíróságok ítéleteinek hatályon kívül helyezését indokolná. A teljes körű felülbírálat keretében vizsgálta, hogy megvalósult-e bármely egyéb eljárási szabálysértés, azonban ilyen sem tapasztalt.

A másodfokú bíróság helytállóan egészítette ki az első fokon megállapított tényállást, mely ezzel mindenben megalapozott, ezért az ítéletábrla határozatát a BE 388. § (1) bekezdésében írtaknak megfelelően e tényállásra alapította. A törvényszék igen részletesen vizsgálta a járásbíróság bizonyíték értékelő tevékenységét.

Helyes indokok alapján mentette fel III. r. vádlottat a törvényszék a III/a-b.) tényállási pontban írt cselekmény vádjá alól.

Amint a másodfokú bíróság igen részletesen kifejtette, a többi vádpont vonatkozásában iratellenes az elsőfokú ítélet azon megállapítása, hogy a vádlottak végezték az elkövetés eszközéül használt mérlegen azt az átalakítást, melynek eredményeként a mérleg hamis mérési eredményt jelzett. Az azonban megállapítható volt, hogy mind a három vádlott tudott a mérlegen történt átalakításról, és cselekményeiket egymás tevékenységéről tudva, szándékegységben valósították meg. Helyes érvekkel mutatott rá, hogy miért nem foghat helyt III. r. vádlottnak az a védekezése, hogy ő nem volt tisztában vádlott társainak szándékával.

A törvényszék általi helyesbítéssel a fellebbezéssel érintett vádlott cselekményeinek minősítése megfelel az anyagi jognak.

Az első- és másodfokon eljáró bíróságok a büntetés kiszabása körében irányadó alanyi és tárgyi, enyhítő és súlyosító körülményeket maradéktalanul feltárták, és azokat a másodfokú bíróság megfelelően értékelte. A felmentő rendelkezésre tekintettel indokoltan enyhítette az elsőfokú bíróság által kiszabott szabadságvesztés büntetést. Így az tett arányos, minden szempontból alkalmas a büntetés céljainak elérésére, és összhangban áll a büntetés kiszabási elvekkel.

A szabadságvesztés büntetés végrehajtási fokozata, a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjának megállapítása, a közügyektől eltiltás alkalmazása, az előzetes fogvatartásban töltött időnek a kiszabott szabadságvesztésbe való beszámítása, valamint a bűnügyi költség körében tett rendelkezések a törvénynek megfelelnek.

Pontatlan volt azonban a polgári jogi igények érvényesítésével kapcsolatosan az állam javára le nem rótt illeték megfizetésére való kötelezés. A Debreceni Törvényszék az elsőfokú bíróság e körben tett rendelkezését az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) alapján pontosította. Amint azonban arra a fellebbviteli főügyészség is rámutatott, III. r. vádlott nem kötelezhető egyetemlegesen a négy tényállási pont alapján fizetendő kártérítés után lerovandó 60.000 forint

illeték tekintetében a másik két vádlottal egyetemben. Ezért az ítélet tábla e körben úgy rendelkezett, hogy mellőzte e vádlott esetében a 60.000 forint illeték egyetemleges megfizetésére vonatkozó rendelkezést, és csak a terhére megállapított három bűncselekmény kapcsán felmerült kár, illetve polgári jogi igény után járó illeték megfizetésére kötelezte. Nem értett egyet a fellebbviteli főügyészszéssel abban, hogy nem látszik helyesnek III. r. vádlott esetében a mérsékelt illetékfizetésre vonatkozó, az Itv. 58. § (1) bekezdés c) pontjában írott szabályok alkalmazhatósága arra tekintettel, hogy a vádlott további cselekmények alóli felmentését kérte.

A vádlott az eljárás során végig elismerte a terhére végül megállapított három cselekményben való részvételét, és a kár okozását is. A kár megtérítésére irányuló szándékát ki is fejezte. Ezért, annak ellenére, hogy bűnösségét tagadta, a károkozás tényét és annak összegét elismerte, így vele szemben a mérsékelt illeték alkalmazása indokolt.

Tekintettel arra, hogy I. r. és II. r. vádlottak vonatkozásában az ítélet első-, illetve másodfokon jogerőre emelkedett, egyetemes illetékfizetési kötelezettségről az ítélet tábla nem rendelkezhetett.

Mindezekre figyelemmel a Debreceni Ítélet tábla a Debreceni Törvényszék ítéletét a Be. 398. § (3) bekezdése alapján, a fellebbezéssel érintett III. r. vádlott vonatkozásában az illeték fizetésre vonatkozó rendelkezés tekintetében megváltoztatta, míg egyebekben a Be. 397. §-a alapján helybenhagyta.

, 2017. május 31.

Dr. Elek Balázs sk. a tanács elnöke, Dr. Gömöri Olivér sk. előadó bíró, Dr. Bakó József sk. bíró

Záradék: A Debreceni Törvényszék 1.Bf.188/2016/10.sz. ítélete a harmadfokú határozatban írt változtatással a fellebbezéssel érintett III. r. vádlott vonatkozásában a mai napon jogerőre emelkedett és végrehajtható.

Debrecen, 2017. május 31.

Dr. Elek Balázs sk.
tanácselnök

A kiadmány hitelűl
tiszttviselő